

Procjenjuje se da industrija flaširane vode u Hrvatskoj godišnje uprihođuje oko milijardu kuna. U isto vrijeme prihodi od kućanstava za sva komunalna poduzeća u Hrvatskoj koja pružaju javne vodne usluge – vodoopskrbu, odvodnju i pročišćavanje otpadnih voda – iznose tek oko milijardu i 800 milijuna kuna godišnje.

U tom smislu, opravdano se zapitati zašto Republika Hrvatska ne implementira politike koje bi potaknule veća ulaganja u sustav javne vodoopskrbe i odvodnje koji je ekološki prihvatljiviji i socijalno pravedniji, a ne prema ekstraprofitu privatnih korporacija, jedan je od glavnih zaključaka istraživanja predstavljenog na konferenciji “Naša voda?” koju su u Zagrebu 5. i 6. prosinca organizirali Pravo na Grad i Zelena akcija. Istraživanje “Poruka u boci – Analiza javne politike koncesija za crpljenje vode radi flaširanja i prodaje na tržištu” za Zelenu akciju proveo je Institut za političku ekologiju. Također, na istu temu predstavljen je i kratki dokumentarni film “Kome treba voda u boci?”.

Analiza je također pokazala da, iako je uvriježeno mišljenje da je Hrvatska relativno bogata vodom, podaci koji se najčešće citiraju, daju iskrivljenu sliku o bogatstvu obnovljivih vodnih resursa. Najčešće citirani podatak onaj je o ukupnim obnovljivim zalihama pitke vode u Hrvatskoj godišnje. Na Svjetski dan voda 22. ožujka ove godine na stručnom su skupu organiziranom od strane industrije flaširane vode istaknuti podaci kako je prema izvješću UNESCO-a Hrvatska 5. zemlja u Europi prema ukupnim obnovljivim zalihama pitke vode s 32.818 m³ godišnje po stanovniku. Međutim, ako uzmemo u obzir činjenicu da oko 90% vode u javnoj vodoopskrbi i sva voda koja se flašira dolazi iz podzemnih voda, onda je podatak o godišnjim obnovljivim podzemnim vodnim resursima puno relevantniji od podatka o ukupnim zalihama vode. Kada se radi o obnovljivim zalihama podzemne vode, zanimljivo je da one prema Strategiji o vodama iznose 16 puta manje – dakle samo 2.057 m³ po stanovniku godišnje. Pri uzimanju u obzir takve razlike, bitno je uzeti u obzir i činjenicu da vodni resursi nisu ravnomjerno raspoređeni u Republici Hrvatskoj, niti geografski, niti vremenski. Opravdano se stoga zapitati o motivaciji za oblikovanje i iznošenje takvih podataka koji mogu stvoriti pogrešan dojam obilja i atmosferu nezabrinutosti za raspoloživost vode.

Biznis flaširane vode je za neke proizvođače vrlo profitabilna djelatnost. Naime, prema našem istraživanju, najveći proizvođač flaširane vode u Hrvatskoj, koji ima udio od oko 70% proizvodnje flaširane vode, na biznisu s vodom je u 2015. godini zaradio čak 4-6 puta više u odnosu na druge segmente svog poslovanja. Predstavljeni desetominutni dokumentarni film govori o biznisu flaširanja vode koji korporacijama donosi veliku dobit dok društvu plasira ogromne količine otpada i vodu u boci koja je oko 1000 puta skuplja od zdravstveno ispravne vode iz javne vodoopskrbe.

Hrvatska: Novac bi trebali usmjeriti ka javnoj vodoopskrbi umjesto
na flaširanu vodu

izvor: zelena-akcija.hr